

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษวิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่สมควรให้การแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษวิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษเพื่อกำหนดขอบอำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ข้อบังคับกำหนดวิธีการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่บัญญัติให้แก้ไขคำว่า “ลดขั้นเงินเดือน” เป็นคำว่า “ลดเงินเดือน” ทุกแห่งในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๗ สภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคามว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษวิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนให้เหมาะสมกับกรณีความผิด

ข้อ ๖ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย มีอำนาจสั่งลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ไม่ร้ายแรงได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) ลดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละสี่ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ การสั่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินเดือนที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ให้อธิการบดีส่งเรื่องให้ ก.บ.ม. พิจารณาเมื่อ ก.บ.ม. มีมติเป็นประการใดให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๙ กรณีอธิการบดีเป็นผู้กระทำผิดวินัยให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามสถานโทษและอัตราโทษที่กำหนดในข้อ๕ข้อ๖และข้อ๗

ข้อ ๑๐ การสั่งลงโทษทางวินัยผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและมีให้เป็นไปโดยพยาบาลโดยอคติหรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิดถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้แต่หากเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีกระทำผิดวินัยครั้งแรกหรือกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษจะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือตามแบบที่ ก.บ.ม. กำหนดหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

เหตุควรลดหย่อนโทษได้แก่การมีคุณความดีมาแต่ก่อนรู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้นรับสารภาพหรือให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการสอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสอบสวนหรือเหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่ามีลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ ๑๑ การสั่งลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยให้ทำเป็นคำสั่งตามแบบที่ ก.บ.ม. กำหนด โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใดพร้อมทั้งแจ้งสิทธิหลักเกณฑ์วิธีการระยะเวลาในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๑๒ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่ข้อบังคับว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้กำหนดให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้และให้ทำคำสั่งตามแบบที่ ก.บ.ม. กำหนด

ข้อ ๑๓ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการให้ทำคำสั่งตามแบบที่ ก.บ.ม. กำหนด ทั้งนี้ ห้ามมิให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุกให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งการลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมแต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้องก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาพ.ศ.๒๕๔๗ ไปแล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นหรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้วให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๖) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้วให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๑๔ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษเป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการตามคำสั่งของอธิการบดีหรือมติของ ก.บ.ม. หรือ ก.พ.อ. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใดให้นำข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษเป็นลดเงินเดือนตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๑๖ การสั่งลดโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเป็นลดเงินเดือนตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ตามมาต ก.บ.ม. หรือ ก.พ.อ. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใดให้นำข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ คำสั่งยกโทษงดโทษลดโทษหรือเพิ่มโทษที่สั่งตามมาต ก.บ.ม. ตามมาตรา ๖๐ ให้ทำคำสั่งตามแบบที่ ก.บ.ม. กำหนด

ข้อ ๑๘ คำสั่งยกโทษงดโทษลดโทษหรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ที่สั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.อ.ม. ตามมาตรา ๖๔ ให้ทำคำสั่งตามแบบที่ ก.บ.ม. กำหนด

ข้อ ๑๙ การสั่งยกโทษงดโทษลดโทษหรือเพิ่มโทษแก่ผู้อุทธรณ์และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการตามคำวินิจฉัยของก.พ.อ. ให้ทำคำสั่งคำสั่งตามแบบที่ ก.บ.ม. กำหนด

ข้อ ๒๐ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญแสดง เลขที่และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งเดิมข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงและข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง แล้ว

ข้อ ๒๑ การดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเดิมให้ผู้ส่งลงโทษตามข้อ๗ หรือข้อ๘ เป็นผู้ดำเนินการเว้นแต่โทษที่จะลงเพิ่มแก่ผู้กระทำผิดวินัยตามคำวินิจฉัยของ ก.บ.ม.หรือ ก.อ.ม.หรือ ก.พ.อ. ระดับโทษเกินกว่าอำนาจของผู้ส่งลงโทษเดิมให้อธิการบดีเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๒๒ การดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยจากก.บ.ม. หรือก.อ.ม. หรือก.พ.อ. แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษลดโทษงดโทษหรือยกโทษถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลงหรืองดโทษหรือยกโทษคำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิกถ้าลดโทษเป็น อัตราโทษที่เบาลงอัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิกในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน เป็นอันยกเลิกหรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิกให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็น อันยกเลิกหรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีการตีความ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ นำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๒๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสรารุช เบญจกุล)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม